

for. Det er dog et lidt for besværligt Apparat, at for at faa en nogenlunde rimelig Skyldsætning i nedadgaaende Tider skal hver enkelt Mand møde op og forlange Vurderingen af sin Ejendom gjort om. Det er noget, han i Henhold til Ejendomsskyldlovens § 2 selv skal bære Omkostningerne ved, saa det er et Apparat, som vi ikke kan ønske at faa ind i vor Skattelovgivning. Nej, der skal finde Omvurdering Sted med saa korte Mellemrum, at man paa rimelig Maade kan faa Værdierne frem.

Den højtærede Finansminister nævnedes nogle Tal fra forskellige Amter. Det er altid vanskeligt i Farten at gribe saadanne Tal, men han kom til meget høje Prisstigninger indenfor visse Amter. Han nævnedes f. Eks. for Maribo Amt en Prisstigning af 35 pCt., idet han sammenlignede Ejendomsskyldsætningen i 1909 med de opnaaede Salgspriser. Men den højtærede Minister kan dog ikke benytte de opnaaede Salgspriser helt uden Bearbejdelse, da Ejendomsskyldvurderingen kun angaar Ejendommene uden Besætning og Inventar. (*Finansministeren [Brandes]*: Det var uden Besætning og Inventar!). Det blev ikke sagt. Men der er i alt Fald ikke noget overraskende i, at der netop for Maribo Amt og for Resten ogsaa for Møen har været en ekstraordinær Stigning i Ejendomspriserne. Det ligger meget deri, at den bedste af alle de mange gode Konjunkturer, Landbruget har haft i de senere Aar, har været Sukkerkonjunkturen, og det er bekendt for alle, som følger noget med i disse Forhold, at Priserne netop under Hensyn til det udmærkede Udbytte af Roeareralerne er gaaet frem med en forbausende Styrke paa Falster og i det hele i Sukkerøedistrikterne. Det kan ikke tages som en Maalestok for den almindelige Prisstigning for Landejendommene rundt omkring i Landet. Jeg har nævnt 10 pCt. som den antagelige Stigning, og der har jeg holdt mig til det, jeg synes er det eneste Grundlag, vi med nogen Art af Sikkerhed har at holde os til, nemlig Statistisk Bureaus Opgørelse over Salgsstatistikken. For Gaardhartkorn uden Besætning og Inventar har vi for 1909 som Gennemsnitstal 6,588 Kr. og for 1912 som Gennemsnitstal 7,185 Kr. Det giver en Stigning af ca. 9 pCt., og saa runder jeg det op til 10 pCt., vi maa jo have noget at løbe paa, idet Prisstigningen ikke er ophørt endnu. Jeg gjorde ogsaa, saa vidt jeg erindrer, udtrykkelig opmærksom paa,

at disse 10 pCt. er et Minimum, jeg er tilbøjelig til at tro, at Stigningen vil vise sig at være noget højere, om end jeg ikke tror, at den vil gaa op til 15—20 pCt., som det er nævnt fra anden Side.

Den højtærede Minister gjorde med Rette opmærksom paa, at den Formulering, der er benyttet med Hensyn til Grundlaget for Vurderingen og Prøvevurderingen, er hentet fra A.-Vurderingen, og noget lignende nævnedes det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang). Det er rigtigt, men det er ogsaa Hovedgrundlaget, og saadan har det ogsaa været ment fra min Side. Jeg var den, som udstedte denne Instruks efter Forhandling med Overskyldraadet, og det var Mening, at A.-Vurderingen skulde være Hovedvurderingen, fordi denne Vurdering efter min Mening — og i denne Henseende er jeg enig med den højtærede Minister — rammer langt nærmere det, som er Hensigten med den egentlige Jordskyldvurdering. Naar B.-Vurderingen, efter mit Initiativ, blev sat til, var det ikke, fordi jeg mente, at denne Vurdering vilde være den korrekte, hvis man en Gang skulde gaa over til en egentlig Jordskyldvurdering, men fordi den her, hvor der var Tale om en Prøvevurdering, kunde være af Betydning som et kontrollerende og yderligere oplysende Moment, og som saadant tror jeg, den ogsaa har haft sin Betydning.

Saa spurgte den højtærede Minister: Hvorfor har den tidligere Regering ikke i de 3 Aar, som er gaaede, fremsat dette Forslag om Fradragsreglerne og i det hele fremkommet med Forslag om at røre ved Ejendomsskylden? Ja, dertil har jeg virkelig haft en endog ualmindelig god Grund, nemlig den, at der har siddet to Kommissioner og behandlet Spørgsmaalet om Beskatning af faste Ejendomme, nemlig den kommunale Skattekommission og Landbokommissionen. Den førstnævnte fik dette som en af sine betydeligste Opgaver. Den blev nedsat netop i Maj Maaned 1910, hvis jeg husker ret, altsaa kort før den foregaaende Regering tiltraadte, og denne Kommission skulde ikke alene behandle Spørgsmaalet om Kommuneskat paa fast Ejendom i Almindelighed, men ogsaa og særlig Spørgsmaalet om Fradragsregler o. lign., hvad den, efter hvad jeg kan skønne af det korte Resumé, Ritzaus Bureau har leveret, ogsaa har gjort. Om Landbokommissionen var det bekendt, at den ogsaa vilde tage dette Spørgsmaal op. Men det vilde være stridende imod al hidtil kendt parlamentarisk Praksis, hvis man